

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה, כתיוב:
אורי סלע
מ"מ הכתב הראשי:
עמונאל פרט

השבועון המצוייר
לאיפורמצייה

רחוב נליסקון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אהל")
ת.ד. 138, טל. (ומני) 48785
מען המברקים: "עולמבס" - מו"ל: העולם הזה בע"מ

מרוס: רסום ישראל בע"מ ת"א.
מס' 831
"גבתשרי תשי"ד
23.9.53

2/16 '27

חברי מערכת:
מיכאל אלמו, דוד ארנון, משה כצ'אליים, יהואל כשו, יהודה נכאי, נצה נבי, לילי נלילי, אוספר טאובר, סילבי קשת
צירי שערים:
נפתלי בום, שלמה ברדור, שמואל בק, שרנא חילל זאב ליפסן, פיליפ סונר, פאול קור, גרש רומשילד, זאב הרץ
מ"מ ראש מערכת ירושלים: ראש מערכת חיפה: חיים כרמל
מנהל מעבדה: דוד מייניץ
סופרי חוץ: מונטי ניקובס, נבריאל דנון, יוש
ראש המינהלה: שלמה הררי

נה הוא הקובע. אמנם אין להכחיש את ההש" פעה הבינלאומית, אולם אם נשים את הדגש עליה, נגרום לתסביך-בריחה, להתחמקות הא" דם מן האחריות. אתה אינך יכול לשנות בהרבה את מצב העולם, אולם אתה יכול בהחלט לשנות את המצב במדינה. והוא ש יקבע בסופו של דבר, את גורלה. דעה זו ניצחה. הוחלט, איפוא, לבחור, לפי שעה, בחיים כהן, להשלים את מאמרו השנה עליו, כחוף לתנאי שאם יקרה עד כוף השנה דבר חשוב שישיג את התמונה מעיקרה, יובא העניין לדיון נוסף. שום דבר כזה לא קרה. חודש לפני ראש השנה הושלם מאמר השנה בעיקרו. בישיבה מצומצמת של העורך הראשי, עורך התבנית ועורך הכיתוב נקבעה הצורה בה יופיע המאמר בעתו, המקום שיוקדש לו, הצורה הגראפית להבעת הרעיון היסודי (כולל ציור השער והפוטומונטז' בעמוד 3), וצורתו הד שופית של המאמר עצמו. מאותו רגע הת' גלגלה העבודה הסדירה - התיצויות עם צייר השער, נסיונותיו של הצלם הראשי ביחס לפוטומונטז', כתיבת המאמר בשנית ובשלישית.

אותה שעה עבדו חוליות אחרות על הכנת החומר לבחירת אנשיהשנה במקצועות ה' שונים, תוך התיצויות מתמדת עם כמה מומי חיים בכל שטח, ובבחירת סרטי השנה. מרבית אורך הוצר עתה לסידרה אנשיהשנה במק' צועות, ושם הוא נשאר, כאיש המסמל את המדיניות של תשי"ג.

אחד הכתבתבים של מפא"י פירסם, בימים אלה, את הסברה המשעשעת שבחרנו בחיים כהן ממש ברנע האחרון, יומיים לפני הד פסח הגליון, כנקמה על פעולתו נגד תחרות הענק של הנוסד הזה ומפעלי ארטיק. היתה זאת, בעצם, מחמאה גדולה: לו יכלה המה רכת לבצע עבודה כבירה זו של איסוף חומר, כיתוב, ציור פוטומונטז' תוך יומיים, הרי היתה באמת מורכבת מאגונים וכואים לפרס בינלאומי. לצער לא היה זה נכון. אולם סברה זו הקלתה, בראשונה, רעיון הפוך: שמה קרה היפוך? עבודת ההכנה לאישהשנה לא יכלה להיות סודית לגמרי. עשרות אנשים, שעזרו לנו בשטחים השונים, יצאו על הבחינה ללחוד חודש מראש. שמה יטרח אותם כתבלב ויברר אם לא היה בכל זאת קשר בין מאמר השנה לפעולת היועץ המשפטי של ממשלת ישראל?

החייכות באותה ישיבתה לא היה קל. שתי הדעות היו מבוססות למדי. דעה מס' 1 (אורן) היתה: בעולם של שנת תשי"ג שוב אין להכחיש כי התהליכים הבינלאומיים הם שקובעים את גורלה המדינות. לפיכך יש לשים את הדגש עליהם. לעומת זאת טענה דעה מס' 2 (כהן): כוחה הפנימי של המדי

איש כהן

מכתבים

שיהיה שער טוב
אברהם פרידברג, תל-אביב
אתם כבר יותר נרועים ממשרד האוצר עם שרים השונים. למען הצדק אתם קצת יותר חוגגים - לפחות ערכתם משאל ושאלתם אותנו באיזה שער אנהנו רוצים.
חיים ששון, ירושלים
... זה השער לעתון. נערות יופיעו בו. זוהי סיימנטה-הצעתנו.
אלישע ארם, יוחנן לביא, ת"א
דופקים או לא דופקים?
עוד זאת היתה רק פתיחת הסדרה על בעיות ה' ערות (העולם הזה 830) כולו מתחלחל. הן המחשבה על מה שעולו לבוא.
... פרי של דמיון חולני. אין בארץ שום חיים ליה. "השחרים" כפי שאחם קוראים להם, הם כאלו בדיוק באותם התנאים וזוכים, אותו היום כמו "הלבנים".
שורה יעקבסון, תל-אביב

אתם קוראים לזה הפליה - אני קורא לזה עיב' דות חיים. אמנם אין רוב בני עדות המזרח. נשי מים כרמלה החברתית והמרכזית הנמוכה, אבל זוהי ככל זאת עוברה.
יגאל לוי, תל-אביב
מה הפלא שאדם מערף להעמיק אצלו דוקא מכיר לו משהו שעלה מאותה ארץ? האם עלו לקחת כל בפלו חקרימירן רק כדי שלא יבוא ויצי עק: "דופקים את השחרים".
מרדכי גולן, חדרה
כאחד מאותם ה"שחרים" שאחם כותבים עליי, הם, פונה אני אליכם לא להמשיך בסירת המאי מרים. אני כותב זאת דוקא מפני שאני במוח שתלנו דברים מועתקים ומדכאים, שאינם עוד אלא לגבי אותם העושים אותם. זהו פצע יתר מדי עמוק ויותר מדי מכאיב כדי שתנועו בו. אולי הזמן יביא רפואה - אם כי אני מסופק.
אליהו בייקיק, ת"א
עד עכשיו השבתי על חיים נחמן ביאליק כאדם מזור ומשמחם. אבל אם אמר מה שאמר על הבר פסדים אני מחיל לחשוב שהוא היה גם טיפס. או שמה היתה לו הרגשת נחיות לגבי אונם ה"שחרים"?
חיים דבורה, ת"א
שמענו הרבה על קיפוח עדות המזרח. אולם אף פעם לא הובאו הוכחות ברורות, שחור על גבי לבן. לכן אני פונה עתה לכל מי שנגרם לו עוול ושל או מי שהושג כי נגרם לו עוול - בכלל היר" תו, "שחר" שיופיע ויודו זאת בפה מלא. אהבה שכל המתעוררים (כולל העולם הזה) יסיקו את צעקותיהם על הפליות וקיסוחים.
אריה קמיונסקי, תל-אביב

אנשי תשי"ג
בשער כמו זה של חיים כהן (העולם הזה 828) יכולים להתנאות גם העתונים הגדולים בעולם. ה"א היה נפלא ומושלם ביותר. אותו דבר עלי לומר על הממנה הראשית של אותה הירידה והצורה אמנם יתכן כי בחירתו אינה נכונה ביותר - אבל מחוסר אנשים בולטים ממנו עלינו לקבל בחירה זו.
מאיר בן-נתן, בני-ברק
... אמנם מתפקדו של שבועון למחיה בקורת, אך הבקורת שלכם הסכה השמחה הסדרה-הניו. כי אותה השמחה שאפשר לנצוא אותה יומיום בעתון מסויים.
לכל שבוע יש שני צדדים ולא יזיק לכם אם תציצו גם אל הצד השני של המטבע.
שמואל ברנגן, חיפה
מכל אנשי השנה שכחתם. חיתה בחירת איש הכנסת הבחירה החלשה ביותר. רובתום כבתוני לא חרם ממסדור ה"חיים": תכסיסים, אנשים מחס' להיות שראו ונשאת הכנייתם תן שנרדו לזאת. זה לא רק את סוכתם הם ונכות המס. נה שש-ש ליה אותם לירושלים.
ראובן שפירא, פתח תקוה
יתכן כי זה היה רק מקרה. אולם שנים מאנשי השבוע שקרנים קשר מעמיו: אבא קובנר חיבר את הספר של החיבת נכנתי. בניצוי אורנד חיבר את המנון החטיבה, שנונו בכנס האחרון.
חיים פרוז, תל-אביב

לא באופן אישי
לא פעלתי ממסקי כעניין נלותם של ארבעה מי נכבדי אבונוש (העולם הזה 829). כפיות טובה, הנסוחות שאו ושנאת הכנייתם תן שנרדו לזאת. הלא תוכרו והזורים כיצד נדחתם כנכר.
אבל אנו, הנוער, לא נשכח את חרפת אבונוש, לא נשכח גם את עורתם של ערביי הכפר במל' חמת השיחרור ולתנועת המרי.

אילן ק, חיפה
מרי פעם אני חושב שאחם בכל זאת מגוימים וכי לא הכל שחור במדינה. אולם כשקורים ספי רים כמו זה של אבונוש, נעלמים כל הספקות. שום דבר - ויהיה החיובי ביותר - אינו יכול להיות שקול כנגד הפעלת התיארה-המסרה של המני דט, נגד המיעוט הערבי או נגד כל אורח שהווי.
שמעון ישכר, נתניה
אני חושב שהנלית אנשי אבונוש אינה מכוי נט דוקא נגדם באופן אישי. היא ללא ספק נועדה לשמש אזהרה לכל ערבי בארץ כי הממשלה אנה מוכנה להקב ראש כענייני בחסון. אפילו יודיה הגדלים, ברנע שמסיקים לשתף פעולה, עלולים לשלם את המחיר.
אפרים שורן, תל-אביב

הרגלים והמלחמה

קראתי את כתבתכם על האופנה החדשה של הצאית לגנים והקשר שבין אורכנו לבין מלחמת עולמיות (העולם הזה 830). התפלאתי מאד לקרוא שפרשן כה רציני ומנוסה כקמיטן לילי-הארס לא ירע להבכיר ותופען זו, שתמיר פורטצ מלחמת עולם כשהצאיות מתקצרות. והלא הסיבה פשוטה מאוד: כשהצאיות נעשות קצרות, לזמשים נבי רים עינים ברנלי הנערות הנחששות. החברים של

האם יש משהו אחרי התלו- נות של בני עדות המזרח? האם באמת דופקים את השחרים?

כמה מתכתב? הרב? כיצד מיתרגם היחס אל השחרים ב- מעשיו וימיום - בשירת הא- מובוסים, במרפאות. בראנת ה- מוסדות והממשלה?
קרא את התשובות במאמר השני בסדרה זו בגליון הבא של "העולם הזה".
בתוך הריפורמזיה ראיון מיו- חד עם שר המשטרה, בכור שיטריה.

הנערות מתרגמים וכך עולה המתיחות בעולם מלום למלחמה עולמית דרך קצרה ביותר - יותר קצרה מן החציית.
יעל וידנברג, חיפה
הנוער והמטרה
מאחר שמצאתי את תמונתו הריפורמזיה על איש השנה (העולם הזה 828) התלפתי לכתוב לכם כמה מלים. הכוונה לתמונה של כינוס הפלמ"ח, אשר בעליה הופיעה הכתובת: "הנוער שח כל לשוא". אמנם אחם משתללים לראות תמיד כאילו הנו ער הישראלי נמצא במבוכה ובאכזבו דרך. והוא מחפש לו אידיאלים חדשים, הרי הפעם לא קלע' הם למטרה. דוקא בתמונה זו - ובכינוס ילו - רוב הנוער אינו כזה המהכה לשוא, שאינו יורע את דרכו, כי אם נעדר שלקח את נרדו כידון, נגער הירע את המטרה שלפניו ויורע להילחם עליה גם מלחמה אחרת.
הרע הוא שאחם, כנראה, משוכנעים שכל הני ער הישראלי הוא מיואש וחסר אידיאלים (כפי שבאמת קיים חלק כזה) ואתם מעלמלים מכל זה" ער הזה (שהיה רוב הקהל בכינוס) אשר במבוכה ממנו והלאה...
אחד החברה הכו זמר

קראתי את מכתבו של קורא י. צ. (העולם הזה 828) ואני מצדיק אותו בהחלט. אנו, הנערים ה' נערות מניל 15-12 מסוללים בהחלט להקים נוח שחק על עצמו לשמח את לב הנוער במעברת, בכל דבר שיחתן - כלי זמר, מישחק, שירים, ריקורים, הקראות. רבים בני הנוער הישראלי את העולם הזה ואני מקווה שרבים מהם יענו להצעה ככלו כן איש מקוה שתעולם הזה יסמור את ידו על הנוח הזה, אי יוסם.
חיים מגדל, ביול 33, ת"א
... הייתי מוכן לקבל על עצמי תפקיד של י" כיו וארנון, לא כמדידה רבה ביותר בתחיה.
שמואל בן-ארהן, משק עין-גב

העולם הזה יסמח מאד לראות קבוצה ש' תתארגן למטרה זו, יהיה מוכן להגיש לה את מלוא העזרה.
לקשיים שד נוער
כתבתם על הנוער של רמת ישראל (העולם הזה 827) ככתבת על הקשיים של אותם בני השכונה. אני, כאדם המשתדל לטפל ללא סדרמות לא על מנת לקבל פרס, כסידור נערים בעבודה קבועה במסדרות או במקומות עבודה ראויים לשמם, מ' צא לתנוץ להעזר לכם כמה הערות.
ברשותי נמצאת שרימה של נערים הזקוקים לע' בודה ואשר אינם מקבלים אותה מסיבה פשוטה אחת - או משום שהם שחרים, או משום שיש עושים רושם של פושעים. הטרסומת הגדולה ש' עשיתם לתנאים בשכונה, מקשה עוד יותר על ה' נערים להסתדר.
מרוע לא תתירעו כי תדע העיריה לראיו לנוער עד גיל 15. דבר אשר תיה מבאי תועלת לנוער בו 18-20? מן הראוי גם שהנוער העובד יוש את עזרתו לסידור הנערים בעבודה.
א. פורת, תל-אביב

שם הרמאי

הרשימה שלכם על מקרה הרמאות שעוללו לי (העולם הזה 828) היתה נכונה ויפה. ועל כך אני מודה לכם. אך אכשםבם תקנו פעות השובה ברשימה מופיע שמו של התייר שרימה אותי כי יעקב קלוצמן, בעוד ששמו האמיתי הוא יעקב הולצמן.
יעקב קרני, תל-אביב

המאמרים בחתימת יעקב בלוברשטיין (בלעם), הצטרף בוועידת הארגון הבינלאומי לדמוקרטיזציה של הבעיה האגרארית (סופיה), כנס התי' ונועה העולמית למען השלום בא"י פיג'י (פקינג) ומושב גשיות האגודה האינטרנצ' בולגיה (זורג).
בשובו מוועידות אלה הרי צה מטעם ועדת התרבות של ההסתדרות שורת הרצאות על הנושא "ברית המועצות ושאלת היהודים". הרצאות אלה שימשו יסוד לספרו ה' נודע (4 כרכים) בשם הייתי שומר ראשו של מאלקוב' שתורגם ל-23 שפות דומק' רטיות חופשיות.
לאחר ההצלחה העצומה של לחזור תהיכם המקוררת שהופיעה בניוירוק, נסע ל-

השבועון המצוייר
לאיפורמצייה

מוזנות
לפי צו מיוחד, הורשו בעי לי הקיסוקים בארץ למכור יין מהול במי סודה, בתנאי שאחוז המים במשקה לא יהיה קטן מאחוז המים בחלב.
אזכרה
השבוע נפטר בניוירוק העסקן הציוני הדגול ג'וי בלוסטון.
היה בעצירתו פקיד הסי' דרורתי בארץ והוציא שלר' שה גליונות של עתון בשם "גנימל", בו כתב את מרבית

